

обсадата на Троя. Азъ поехъ тосъ часъ: Ахъ! какво думашъ ты, сыне мой? Дай ми назадъ този лжъ; азъ съмъ бывъ предателски измаментъ! Не ми земай живота. Увы! той ма гледа спокойно; нищо не го умилисия. О крайморие! О поле на този островъ! о свирѣпы звѣрове! о стрѣмни урви! на васъ са оплаквамъ; защото немамъ освѣнъ въсъ кому другому да са оплачж: въй сте навикнѣли на монтъ стенанія. Трѣбаше ли азъ да бѫдѫ предаденъ отъ сына на Ахилла! той иска да отнеме свещенныя лжки на Херкулеса; иска да ма завлече въ стана на Гърцытѣ, за да тържествува съ мене, и не види че има да тържествува надъ единъ мъртвецъ, надъ една сънка, надъ единъ празенъ призракъ. О! ако бъ ма нападнѣлъ когато бѣхъ Ѣкъ . . . . но, и сега еще го прави чрезъ измама. Какво да правїж? дай ми гы, сыне мой, дай ми гы: бѫди подобенъ на баща си, подобенъ на самаго себеси. Какво казвашъ? . . . Ты не продумвашъ нищо! О дива урво! при тебе са връщамъ, голъ бѣденъ, оставенъ безъ храна; азъ ще умрѫ пустынникъ въ тъзи пещера: като съмъ лишенъ вече отъ лжка си за да бѣж звѣроветѣ, тъ ще ма изѣдѫтъ: Но, сыне мой, ты не са виждашъ лопъ; кой та подстори на туй? Дай ми оржжията и си иди.

„Неоптолемъ съ сълзы на очи рече ми съ низъкъ гласъ: Дано да не бѣхъ никога тръгвалъ отъ островъ Скироcъ! Между туй азъ извиkahъ: А! що виждамъ? не е ли тозъ Одиссей? Тось чашъ му чухъ гласа, и ми отговаря: Да, азъ съмъ. Ако бы са отворило мрачното на Плутона царство и быхъ видѣлъ черния Тартаръ когото и самытъ богове са боїжть да заринжтъ, азъ не быхъ са обладалъ, исповѣдамъ го, отъ поголѣмъ ужаesъ. Азъ извиkahъ пакъ: О лимносска земе! земамъ та за свидѣтель! О слънце! ты го виждашъ и го търпишъ! Одиссей ми отговори безъ да са смути: Юпитеръ го иска, и азъ го извѣршивъ. Смѣешъ ли ты, думамъ му азъ, да поменешъ името на Юпитера? Видишъ ли този младъ момъкъ който не е никъкъ роденъ да измамя и който страдае като извѣриша туй което му налагашъ? Нито да вы измамимъ, рече ми Одиссей, нито да вы повредимъ смы ный дошли тука, но да вы отървемъ, да вы исцѣримъ, да вы дадемъ славата да съборете Троя, и да вы